

16 Mundtlig tekstproduktion

16.1. Fri fortællen

Præsentation

Den mundtlige, frie fortælling er en genre, der i mange år ikke har været i særlig høj kurs. Det er imidlertid en meget vigtig mundtlig genre, som man har brug for i mange forskellige sammenhænge.

Formålet med denne opgave er at give praktisk øvelse i at fortælle en historie og dermed få større indsigt i, hvilke elementer der adskiller den gode historie fra den mindre spændende eller ligefrem uinteressante.

Tekster

I opgaven inddrages to korte tekster, der begge er offentliggjort i *Weekendavisen* 30. november-6. december 2001 som led i en serie, hvor læserne indsendte sande historier fra deres eget liv.

Opgave

1. Fortæl en historie for din sidekammerat.
Hvis historierne ikke umiddelbart kommer myldrende af sig selv, kan følgende råd fra den professionelle historiefortæller Anette Wilhjelm Jahn måske hjælpe fantasien i gang.
 - Vælg en historie, som du har lyst til at fortælle
 - Tro selv på, at historien er værd at høre
 - Tag gerne udgangspunkt i hverdagsbegivenheder: måltider, påklædning osv.
 - Ting i hjemmet rummer mange lettilgængelige historier
 - Forbind dig med lytterne – fortæl om, da du var i samme situation som dem
 - Fortæl din egen yndlingshistorie og om den, som fortalte dig den.
2. Læs tekst 1, og fortæl historien videre til din sidekammerat, idet du gør dig umage for at gøre den så spændende som muligt – f.eks. ved at tildigte flere detaljer, ved at arbejde mere bevidst med kompositionen, ved at anvende flere stilistiske virkemidler osv.
3. Læs tekst 2, og brug den som afsæt for at fortælle en spøgelseshistorie, som du sørger for at gøre så spændende og uhyggelig som overhovedet muligt.

16 Mundtlig tekstproduktion

Tekster

Tekst 1.

Spillemaskinen

Vi sad på en restaurant i Tyskland, da et ganske ungt og temmelig fattigt klædt par kom ind. Hun satte sig ved et bord nær vores, mens han gik hen til spillemaskinen. Lagde en mønt i og trak i håndtaget.

En lydelig strøm af mønter signalerede jackpot, og han samlede roligt pengene sammen, satte sig hen til bordet og bad om spisekortet.

Ingen af dem kommenterede forløbet hverken med ord eller miner.

Tekst 2.

Viskestykket

Det var en stille eftermiddag den dag, jeg gik ind for at hilse på dæksdrengen. Da jeg kom ind i lokalet stod dæksdrengen med et viskestykke i hånden og stirrede på mig med et underligt udtryk i øjnene. Jeg hilste på ham i en jovial tone, men han reagerede overhovedet ikke – stirrede kun på mig med det underlige udtryk. Jeg forsøgte igen – ingen reaktion.

Resigneret vendte jeg mig for at gå tilbage til mine egne gemakker, men inden jeg havde taget to skridt, mærkede jeg et hårdt greb om min hals. Jeg tog hænderne op til halsen, og mine hænder greb om et viskestykke, som blev holdt fast om halsen. Jeg forsøgte at rive viskestykket af, men jo mere jeg rev, jo mere strammedes det. Jeg kunne mærke nogle heftige åndedrag i nakken og en uhyggelig fornemmelse af magtesløshed greb hele min krop. Det begyndte at flimre for mine øjne, og min fornemmelse for tid og sted forsvandt fuldstændigt. Med et var det som om min krop svævede ud af lokalet, og en følelse af lethed og lykke bredte sig i mig. I næste øjeblik befandt jeg mig inde ved min opvask, som var en del af mit arbejde og en normal sur pligt føltes pludselig som en glæde og lykke. Pludselig forsvandt opvasken og den dejlige tilstand, og jeg lå igen på dørken.

Jeg åbnede mine øjne, og i døren til dækket stod en person, som jeg aldrig havde set før og kiggede intenst på mig – så forsvandt han, og livet vendte tilbage.